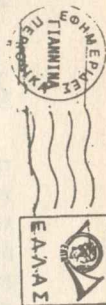

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΠΑΓΩΝΙΟΥ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 37 ΙΟΥΛΙΟΣ 1999

Συνεχίζεται η... διαφήμιση

ΤΟ «ΠΑΡΑΚΡΑΤΟΣ ΤΗΣ ΚΑΚΑΒΙΑΣ»!

Συνεχίζεται λοιπόν η... διαφήμιση της παρανομίας στην Κακαβιά και κατ' επέκταση στην περιοχή μας. Σε εκτεταμένο άρθρο της εφημερίδας «Καθημερινή» που δημοσιεύτηκε στις 18 Ιουλίου ο τίτλος που φιγουράριζε ήταν «ΤΟ ΠΑΡΑΚΡΑΤΟΣ ΤΗΣ ΚΑΚΑΒΙΑΣ». Κι από κάτω υπότιτλο: «καταγγελλίες ότι το ελληνικό τελωνείο είναι άντρο της αλβανικής μαφίας». Τα όσα αναφέρονται στο δημοσίευμα είναι αρκετά για να τρομοκρατήσουν κάθε αναγνώστη και δημιουργούν την εντύπωση ότι στην Κακαβιά γίνονται τέρατα και σημεία από αλβανούς μαφιόζους «για να διαπράξουν με άνεση λαθρεμπόριο και κάθε μορφής παρανομία...». Στο δημοσίευμα αναφέρονται γεγονότα που είναι αδιανόητα για ευνομούμενο ευρωπαϊκό κράτος. Όλα αυτά μαζί με την επιμονή της Αστυνομίας να «διαφημίζει» τηλεοπτικά τις επιδόσεις των αποσπασμάτων και του νεοϊδρυθέντος Σώματος Συνοριακών Φρουρών δημιουργούν στους Έλληνες την εντύπωση πως στα παρα-

μεθόρια κι από την πλευρά της Κακαβιάς οργιάζει η παρανομία, ότι λειτουργεί κάποιο σόρατο παρακράτος και επομένως η περιοχή μας είναι επικίνδυνη, ανασφαλής και ανέλεγκτη. Αυτό τελικά λειτουργεί αρνητικά για την επαρχία και δημιουργεί όσες αναστολές που τέτοια γεγονότα και φήμες συνεπάγονται. Ποιος αποφασίζει με τέτοιες συνθήκες και σε τέτοιο περιβάλλον να αναπτύξει κάποια παραγωγική δραστηριότητα. Και ποιος διακινδυνεύει μια «τουριστική» επίσκεψη για να... γνωρίσει το Πωγώνι και όσα αξιοθέατα και ενδιαφέροντα διαθέτει. Κλείνουν εννιά χρόνια από τότε που άρχισε να δημιουργείται αυτή η κατάσταση. Και πάμε από το κακό στο χειρότερο. Για να φτάσουμε σε σημείο τέτοιο που να δημοσιεύονται πλέον και τέτοια άρθρα τα οποία να μιλούν για «παρακράτος της Κακαβιάς». Είναι ότι χειρότερο. Και ακόμη χειρότερη η απάθεια, η αδιαφορία και η έλλειψη κάθε αντίδρασης από τους αντιπροσωπευτικούς μας φορείς.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΠΤΥΧΙΩΝ ΣΤΙΣ ΣΧΟΛΕΣ ΛΑΤΣΗ

Στις 3 Ιουλίου 1999 στο Κ.Ε.Κ. Πωγωνιανής του Ιδρύματος Ι. Λάτση, έγινε η απονομή των πτυχίων στους ομογενείς νέους και νέες που απεφοίτησαν. Παρευρέθηκαν από το Ι.Α.Ο.Α. ο κ. Βαγγ. Χρόνης προεδρεύων του ιδρύματος, ο κ. Αγγ. Κίτσος (η ψυχή του ιδρύματος) ο κ. Δ. Κόκκινος, ο Δ/τής των Σχολών κ. Γά-
νος.

Επίσης παρευρέθηκαν εκπρόσωπος της εκκλησίας, οι πολιτικές

Αρχές του Νομού, Περιφερειάρχης, Νομάρχης, ο Στρατηγός, εκπρόσωποι Αστυνομίας, ο κ. Κ. Παπούλιας πρώην υπουργός Βουλευτής Ιωαννίνων, εκπρόσωπος του υπουργείου Εξωτερικών ο Έλληνας πρόξενος Αργυροκάστρου, δημοσιογράφοι μεγάλων εφημερίδων και τηλεόρασης Αθηνών και Ιωαννίνων και πλήθος κόσμου. Ο κ. Χρόνης στην ομιλία του ανακοίνωσε την ίδρυση ακόμη δύο τμημάτων Κ.Ε.Κ. Ηλεκτρολόγων και υδραυλικών. Επίσης τιμώντας τον πρώτο πρόεδρο του Ι.Α.Ο.Α. μακαριστόν Αρχιεπίσκοπον Σερραφίμ καθιερώνεται από εφέτος εις μνήμην του χρηματικό βραβείο πεντακοσίων χιλιάδων δρχ. το οποίο θα απονέμεται στον απόφοιτο Σπουδαστή ή Σπουδάστρια που θα διακριθεί στο ήθος και τη βαθμολογία. Η τελετή έκλεισε με χορούς δημοτικών από τους σπουδαστές και σπουδάστριες.

Γ.Π.

ΠΡΟΣΛΗΨΗ ΣΥΝΟΡΙΑΚΩΝ ΦΡΟΥΡΩΝ

Νέες προσλήψεις για Συνοριακούς Φρουρούς θα γίνουν σύντομα και έχουν καθοριστεί τα νέα κριτήρια για τους υποψηφίους. Μεταξύ των νέων ρυθμίσεων είναι και ως προς το κριτήριο της εντοπιότητας για τις περιοχές Συνοριακής Φύλαξης η διαμονή κατά την τελευταία διετία στην περιοχή ή η κατοίκηση από της γεννήσεως μέχρι του 18ου έτους της ηλικίας. Οι ενδιαφερόμενοι ας ενημερωθούν αρμοδίως για τις νέες ρυθμίσεις. Από τις νέες προσλήψεις (1230 συνολικά) για την Ήπειρο θα προσληφθούν μόνο 60...

ΤΕΛΙΚΑ, ΕΧΟΥΜΕ ΔΑΣΟΝΟΜΕΙΟ;

Αν δασονομείο είναι μια παλιά ξύλινη παράγκα τότε είμαστε περιοχή υπό κατάργηση. Λειτουργεί ή όχι δασονομείο στην περιοχή μας με έδρα το Δελβινάκι; Πολλές φορές έχει γίνει κι από πολλούς αυτό το ερώτημα. Και δεν είναι γνωστό αν υπάρχει

απόφαση με την οποία να τοποθετείται προϊστάμενος του δασονομείου Πωγωνίου μετά την συνταξιοδότηση του τελευταίου. Όπως πάντα δεν περιμένουμε απάντηση. «Του κουφού η πόρτα» είναι ίσως και... ακατοίκητη.

Ο ΚΑΙΡΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ

Απαλά φυσάει ο άνεμος

Γράφει η Πόπη Μίνου-Τζομάκα

σχολείο, σ' αulές έρημες γυρνά να βρει ρούχα απλωμένα ν' ανησυχήσει νοικοκυρές να βροντήξει παράθυρα και βαριές εξώπορτες, να ανεμίσει κουρτινάκια που κεντήθηκαν νύχτες χειμωνιάτικες από χέρια τρυφερά και καθαρά μάτια.

Ψάχνει στ' αλώνια με τις χορταριασμένες κατάσπρες πλάκες, τον πεσμένο στρόφερα να λχνίσει το στάρι όπως τόσα και τόσα χρόνια, να σωριάσει τη χνούμη χρυσό ανεμόχινο, να στεγνώσει με τη μυροβάλο ανάσα του τον ιδρώτα των ανθρώπων που ολημερίς πάλευαν στο λιόπυρι στον πεισματάρικο αγώνα μ' αυτή τη φτωχή γη.

Να φέρει το μακρινό κρυμμένο μήνυμα του αηδονιού απ' τις υγρές κατοικίες του, το θριαμβικό τραγούδι του πετροκότσουφα από την Κουτσουλέττα, το θαμπό, διακοπτόμενο τρίλλισμα του μελισσοφάη από τα γαλανά ουράνια, ν' ακούσει πρόβατα και βελάσματα, ν' ακούσει την κλητική προσφώνηση της Πωγωνίσις γλώσσας.

Μα δεν βρίσκει τίποτα.

Αργά-αργά και αναπότρεπτα σταθερά, τα σπίατα έκλεισαν ένα-ένα.

μενεξεδένια, αγαπημένα βουνά.

Τα χρόνια περνούσαν γρήγορα κι αργά, καλά και δύσκολα.

Κι ερχόταν κάποτε στο χωριό για λίγο, χωριανοί που μόνο τα ονόματά τους γνώριζαν, ηλικιωμένοι.

Λιγότεροι τις Πασχαλιές, περισσότεροι στο πανηγύρι, χαϊδεύοντας με μάτια και ψυχή δακρυσμένη παλιά γκρεμίσματα σπιτιών, σβηστές εστίες, ρημαγμένες πόρτες.

Κι ενώ ξεχώριζα από άλλους τυχάρους, ξένους, από το φευγάτο βλέμμα τους, που εστίαζε λες σε καιρούς περασμένους σαν να μην έφυγαν ποτέ, τους ξεχώριζα από τη σαν ελεφαντόδοντο παλιό επιδερμίδα τους πάνω στα αδύνατα κόκκαλα, στα γλυκά συγκινημένα πρόσωπα με τα λευκά μαλλιά.

Κύτταζαν γύρω και ποιος ξέρει τι να έβλεπαν στο μακρινό τοξομύλιασμα του αγέρα, εκόνες παλλόμενες, όπως όταν το μεσοκαλοκαίρι τρέμει ο αέρας από το μεγάλο κάμα.

Φεγγάρια μακρινά, άνοιξες και φθινόπωρα, παιδικά χαμόγελα και καημούς. Ηλιαχτίδες που γελοπαίζαν πάνω στα μαύρα τους μαλλιά, που στραφταλιζάν στα λαμπερά νεανικά μάτια τους.

Χρόνια που πέρασαν για πάντα, μνήμες κι αισθήματα που γεννήθηκαν σ' αυτό

Συνέχεια στη 2η σελ.

Απαλά φυσάει ο άνεμος και κυλάει κα-
τηφορίζοντας στο Μπιτσικόπουλο,
τον Αη-Λια.

Τον στέλνει η κορφή της Νεμέρτσι-
κας να της πει, γυρίζοντας, για τα μικρά
χωριά που ακουμπούν στα πόδια της, για
τα σπίατα που χτίστηκαν με πέτρες απ' το
κορμί της, για τα χωράφια που ποτιστή-
καν με τις βροχές και τα χιόνια... για
τους ανθρώπους.

Κι ο άνεμος κλέβει την ευωδιά απ' το
χρυσό το τσάι το ανθισμένο, από τη
βουνίσια κοντοφυτρωμένη ρίγανη, σαλεύ-
ει το σκληρό αγριόχορτο, συναντά το ψη-
λό οροπέδιο στο Παλιοχώρι.

Τριγυρίζει στις λιθοσωριές, ψάχνει
για γιδοπρόβατα και κουδούνια να πάει
τον ήχο πιο πέρα.

Ύστερα σκορπίζει σε χίλιους δρό-
μους και χίλια ψιθυρίσματα, όταν βρίσκει
τα πρώτα δέντρα στο Φρασαντίτικο, στο
Λαινώχωμα, στα Φορτόπια στο Φτελιά
μυρωδιές φορτώνεται απ' τα μερόδεντρα
τη λιπανθιά, τον τσέρο, τις λιγιστές χελι-
δρονιές, τις πικραμυγαδιές, για να απλω-
θεί ελεύθερος πάνω από το χωριό που
χει την πλάτη στο βουνό, τον ήλιο ολόη-
μερο σύντροφο και οδηγό, τις δαντελέ-
νιες Λακίες σύνορο και ημεροδείκτη.

Ψάχνει να βρει ζωή καθώς την ήξερε
χρόνια και χρόνια, για τζάκια να παίξει με
τον καπνό τους που μοσχοβολά δρυό-
ξύλα, για παιζογέλια παιδικά στο πέτρινο

ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΖΩΓΡΑΦΙΖΟΥΝ ΠΩΓΩΝΙ

Πέντε φοιτητές και φοιτήτριες της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών έφτασαν στο Ακριτικό Δολό και για ένα δεκαήμερο ζωγράφισαν ομορφιές του Πωγωνίου και μορφές των χωριών. Οι νέοι περιήλθαν τα γύρω χωριά για να γνωρίσουν την περιοχή και να επιλέξουν τα θέματα. Τα έργα εκτίθενται στον ξενώνα Κωσταρά στο Δολό.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ Κ.Α.Π.Η.

Στη διευρυμένη κοινότητα Πωγωνιανής εγκρίθηκε και λειτουργεί ο θεσμός του Κ.Α.Π.Η. Για εφέτος πρώτη αρχή είναι η προσπάθειά μας για μια επαφή και γνωριμία με τους ηλικιωμένους επισκευή αιθουσας Γραφείου επίπλωση κ.λ.π. Αλλά πρόθεσή μας είναι η εξασφάλιση ιατρικής περίθαλψης των ηλικιωμένων καθώς και η κατ' οίκον εξυπηρέτηση των τυχόν ανήμπτων.

Γ.Π.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Η καθιερωμένη συνεννόηση του Φιλεκαπιδευτικού - Λαογραφικού και Πολιτιστικού Συλλόγου Πωγωνιανής θα γίνει στις 20 Αυγούστου ημέρα Παρασκευή στις 9 το βράδυ με κοινό τραπέζι στην πλατεία του χωριού με Δημοτική μουσική και παραδοσιακό κλαρίνο.

Γ.Π.

ΩΔΡΕΑ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ

Στη μνήμη του ΚΩΝ. ΧΡ. ΒΟΥΔΡΗ, που απεβίωσε τον περασμένο Ιούνιο στον Πειραιά, ύστερα από μακρόχρονη ασθένεια, οι Αφού Στέφανος, Κώστας και Μιχάλης Φακατοσέλης κατέθεσαν το ποσό των 20.000 δρχ. και η Δημοτική Αθ. Κούλα-Βράνου, το ποσό των 10.000 δρχ. για τις ανάγκες της «ΠΑΝΑΓΙΑΣ» Ξηροβάλτου, γενέτειρα του εκλιπόντα.

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΠΩΓΩΝΙΟΥ

Μηνιαία Έκδοση για τους Πωγωνήσιους

Έδρα: Πωγωνιανή
Ιδιοκτήτης-εκδότης-διευθυντής:

Κων. Χρ. Κωστούλας

Διευθύνσεις επικοινωνίας:

Πωγωνιανή (Τ.Κ. 44005), τηλ. 0657-31333

Ιωάννινα-Οπλ. Πουτέστη 16 (Τ.Κ. 45332),

τηλ. 0651-70485

ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ ΕΚΤΥΠΩΣΗ

«ΤΥΠΟΕΚΔΟΤΙΚΗ ΗΠΕΙΡΟΥ ΕΠΕ»

Πέραμα Ιωαννίνων

Ο ΚΑΙΡΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ

Απαλά φυσάει ο άνεμος

Συνέχεια από την 1η σελ.

το χωριό στα νεανικά χρόνια τους, τότε που ανακάλυπταν τον κόσμο, που ο κόσμος τους αποκαλύπταν μέσα σε τόπο ήρεμο και ιστορικό, με αγαπημένους συγγενείς με αγάπες πάναντες, ο κόσμος που ανοίγει εμπρός μας στα πρώτα δέκα-δεκαπέντε απαραίτητα χρόνια της ζωής μας.

Τα ονόματα πλέον είχαν πρόσωπα, οι διηγήσεις της μάνας μου για τους ξενιτεμένους έδεναν μεταξύ τους και αποκτούσαν οντότητα, μα εκείνοι με κυτούσαν ψάχνοντας να βρουν σε μένα τα χαρακτηριστικά του πατέρα μου του αγαπημένου τους φίλου, τους θύμιζα τη μάνα μου μικρή, συντρόφισσά τους στο βόσκημα των αρνιών, στις τάξεις του σχολείου, γυρνώντας μοιραία πάντα στα παλιά, αγνοηθέντα ο' ένα παρελθόν που έλαμπε με το φως της νιότης τους.

Και ήταν καλά όλα μέσα στα φωτεινά προινά, κι ήταν χαρές, κι ήταν καλοδέξια-τα που γέμιζε το χωριό ευτυχία.

Η ζωή τους όμως τελείωνε, ένας-ένας χανόταν, συχνά αργοχτυπούσε η καρδιά πένθιμα, μια συνήθεια των χωριών μας υπογορευμένη από αγάπη που πενθεί για όλους τους ξενιτεμένους από χρόνια.

Αγαπημένοι χωριανοί που έμεναν στο

χωριό μάς άφηναν για πάντα κι απομείναν λιγστοί, ένας-δύο σε κάθε σπίτι, καρτερώ-ντας τα παιδιά και τα εγγόνια στις μεγάλες γιορτές και στα πανηγύρια.

Και τώρα, ήρθε και η δική μου η σειρά να κυττάω με λυπημένα μάτια και παραγ-μένη ψυχή, τον τρεμουλιαστό αιθέρα, ψά-χνοντας να τοποθετήσω στο πλαίσιο που αγνοφύγει τον πατέρα μου που λείπει, την «Πέρδικα» που έμεινε χωρίς χορευτή.

Λιγστοί μένουμε με τον πόνο γι' αυτό το χωριό κι αναμετρούμε έναν-έναν χωρι-ανό με αγάπη και τον καρτερούμε να 'ρθεί με αγκαλιά και καρδιά ανοιχτή.

Ήχος ευφρόσυνος στ' αυτιά μας τα πρόβατα του Γιώργου-Σιούτη με το σφύρι-μά του, του Σωτήρη Γκόστη το νυχτερινό βόσκημα στα σώχωρα κάτω απ' το φεγγάρι και τ' αστέρια, τις μακρινές φωνές του Γά-κι-Χαρίση στο Ανετικό και την Παναγιά.

Απαλά φυσάει ο άνεμος από την κοι-λάδα προς τη Νεμέρτσικα, κυλάει ανηφορί-ζοντας φορτωμένος λύπη κι ερημιά, σιωπή και εγκατάλειψη.

Της λέει και για μια μικρή φωτιά που σιγοκαίει παρήγορα και συντηρείται από τις αναμνήσεις των Φροτανιτών, των Μευεζι-νών, των Ρομπαντινών...

Πόπη Μίνου - Τζοράκα

Ευχαριστήριο

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή Παλαιοπού-ρου ευχαριστεί τους κατωτέρω, για τις εν-σχύσεις:

* Στη μνήμη του Θεοφ. Χαρίση:

Θωμάς Χαρίσης 5.000 δρχ.

Ηλίας Χαρίσης 5.000 δρχ.

Σάββας Καργαδούρης 10.000 δρχ.

* Στη μνήμη του Κλεόβουλου Μεζίνη:

Σάββας Καργαδούρης 15.000 δρχ.

Μιχαήλ Κράκας 5.000 δρχ.

Ευχαριστήριο

Οι φροντίζοντες για την συντήρηση του Εξακκλησιού Αγίου Ιωάννη Δελβινάκιου ευχαριστούν θερμά τον Κώστα Βουκουβάλα για την προσφορά ποσού δρχ. 50.000 στην μνήμη της γυναίκας του Ρίτας το γένος Ιωάννου Γεωργίου. Επίσης ευχαριστούν τον Φώτη Σολδάτο για την προσφορά ποσού δρχ. 20.000 για την συντήρηση του Εξακ-κλησιού.

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

ΚΩΔΙΚΟΣ
0657

ΟΤΕ Δελβινάκιου	22399
	22121
	22139
	22211
ΔΕΗ Δελβινάκιου	71249
Ταχ. Βήσσανης	22244
Ταχ. Δελβινάκιου	41210
Ταχ. Κεφαλοβρύσου	31210
Ταχ. Πωγωνιανής	22246
Δημόσιο Ταμείο	22198
Συμβολαιογραφείο	22203
Ιερά Μητρόπολη	22359
Κυνηγετικός Σύλλ.γος	22222
Κέντρο Υγείας	22541
Δελβινάκιου	22525
Φαρμακείο Δελ.	41012
Φαρμακείο Κεφ/σου	41300
Ιατρείο Βασιλικού	71366
Ιατρείο Βήσσανης	51624
Ιατρείο Κερασόβου	41586
Ιατρείο Κτισμάτων	51201
Ιατρείο Πωγωνιανής	31203
Αστυνομία Δελβ/κιου	22216
	22365
Αστυνομία Βήσσανης	71243
Αστυνομία Καστανής	51570
Αστυνομία Κεφ/σου	41216
Αστυνομία Κτισμάτων	51292
Αστυνομία Πωγ/νης	31201
Ελεγχος Διαβατηρίων	
Κακαβιάς	51230
Τελωνείο Κακαβιάς	51210
Δασονομείο	22208
Φυλάκιο Κακαβιάς	51300
Φυλάκιο Δρυμνιδών	31344

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΙΟΤΟΝΗΣΙΑ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ

1. Κων. Χρ. Κωστούλα «Ο κάμπος του Ξηροβάλτου - Το μεγάλο ντερένι του Πωγωνίου» Μια σύνθετη εργασία για το πέρας του Ξηροβάλτου
2. Κων. Χρ. Κωστούλα «Γνωριμία με την Πωγωνιανή» Ένας μικρός οδηγός με ιστορικά και άλλα στοιχεία για την Πωγωνιανή
3. «Πωγωνιακά» Ανατύπωση του σπάνιου αυτού βιβλίου του Ι. Λαμπρίδη που πρωτοεκδόθηκε το 1889
4. «Πωγωνιακά Χρονικά» Τόμος 1 Θέματα: Αρχαιολογία-Ιστορία-Λαογραφία-Πεζογραφία-Ποίηση-Έρευνα-Στατιστικά-Βιβλιογραφία-Τοπωνύμια κ.ά.
5. «Φωτογραφικό Λεύκωμα Πωγωνίου» Σειρά 1 Ένα 16σελίδο μεγάλο σχήματος 20x28, με 16 σπάνιες φωτογραφίες Πωγωνίου
6. Κων. Χρ. Κωστούλα «Η μάνα μολογεί κι εγώ γράφω» Μια καταγραφή αφηγήσεων με τοπικές ιστορίες, κοινωνική και αγροτική ζωή, έθιμα, προλήψεις, δοξασίες μιας εποχής στο Δολό και αλλού.
7. «Πωγωνιακά Χρονικά» Τόμος 2 Θέματα: Έρευνα-Αρχαιολογία-Ιστορία-Πεζογραφία-Ποίηση-Στατιστικά-Τοπωνύμια-Φωτογραφία
8. «Πωγωνιανή» Φωτογραφική αναδρομή 100 χρόνων
9. Κων. Χρ. Κωστούλα «Ένα παδί του '40 θυμάται» Ένα «παιδικό ρεπορτάζ» ενθυμίσεων από τον πόλεμο του '40

Η ΝΕΑ ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΣΥΝΟΡΙΑΚΗΣ ΦΥΛΑΞΗΣ

Σύμφωνα με προεδρικό διάταγμα η νέα διάταξη των μονάδων συνοριακής φύλαξης για την επαρχία Πωγωνίου είναι η εξής:

1. Α' Τμήμα Συνοριακής Φύλαξης Δελβινάκιου με έδρα Καστανή και αρμοδιότητα την περιοχή των δημοτικών διαμερισμάτων Δελβινάκιου, Αργυροχωρίου, Βήσσανης, Κρυσσίου, Λίμνης, Μαυροπούλου, Ορεινού, Ξηροβάλτου, Ποντικατών, Τερμαχίου, Φαραγγίου.

2. Β' Τμήμα Συνοριακής Φύλαξης Δελβινάκιου με έδρα Καστανή και αρμοδιότητα την περιοχή των δημοτικών διαμερισμάτων Καστανής, Αγ. Μαρίας, Κερασόβου, Κτισμάτων, Περιστερίου, Στρατινίστας και Χαραυγής.

3. Ιδρύεται νέο τμήμα Συνοριακής Φύλαξης με έδρα Πωγωνιανή χωρίς άλλα στοιχεία.

ΕΓΚΡΙΘΗΚΕ Η... ΜΕΛΕΤΗ!

Εγκρίθηκε επί τέλους μετά από 15 μήνες η μελέτη για το έργο συντήρησης και επισκευής των κτιριακών εγκαταστάσεων του Κέντρου Παιδικής Μέριμνας Πωγωνιανής. Και η διακήρυξη του διαγωνισμού. Να δούμε αν θα τελειώσει μέσα στο καλοκαίρι και πριν έρθουν οι τρόφιμοι με τη νέα σχολική περίοδο.

ΔΙΕΥΡΥΜΕΝΗ ΛΑΒΔΑΝΗΣ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ ΝΕΑ

Περιμένουμε νέα από την διευρυμένη Κοινότητα Λάβδανης όπως μας το υποσχέθηκε ο κοινοτάρχης. Και περιμένουμε όχι τα έργα του Κοινοτάρχη αλλά τα έργα της Νομαρχίας στην Κοινότητα Λάβδανης έτσι όπως την δημιούργησαν με τον «Καποδιστρια» σαν «βιώσιμη» μικρή - μικρούτσικη - παραμεθόρια κοινότητα. Της Κοινότητας που δεν έχει ούτε ένα χιλιόμετρο ασφαλτοστρωμένου δρόμου. Περιμένουμε λοιπόν να μάθουμε νέα από την Λάβδανη και έχουμε χώρο να τα γράψουμε. Σιμά-κοντά είναι και το πανηγύρι της Λαμπονίστρας το τελευταίο του καλοκαιριού.

Μας χρέωσε... επίσκεψη Ο ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΡΧΗΣ ΣΕ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΤΟΥ ΔΗΜ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΔΕΛΒΙΝΑΚΙΟΥ

Σε συνεδρίαση του Δημ. Συμβουλίου Δελβινάκιου παρέστη ο Περιφερειάρχης κ. Καλουδιώτης με θέμα την αναπτυξιακή προοπτική της περιοχής του Δήμου. Δεν θα πρέπει να ενθουσιάστηκε από την ατμόσφαιρα που βρήκε και όσα άκουσε. Και οι παρόντες βέβαια δεν ενθουσιάστηκαν από την παρουσία του Περιφερειάρχη και όσα άνευ περιεχομένου και αόριστα είπε. Άλλωστε τι μπορούσε να λεχθεί σε μια περιοχή όπου ουδέν ευρωπαϊκό αναπτυξιακό πρόγραμμα ανακοινώθηκε εντάσσεται. Μια μικρή ανακεφαλαιώση των έργων που δεν έγιναν και άλλων που δεν τελειώνουν είναι αρκετά δείγματα της εγκατάλειψης της περιοχής από την πολιτεία. Ο Διασυνοριακός εμπορευματοκέντρο Σταθμός Κακαβιάς που είχε ανακοινωθεί πανηγυρικά σαν μια γιγαντιαία επένδυση έξι δισεκατομμυρίων και εκατό θέσεων εργασίας ναυάγησε για να ...μετακομίσει στην Ηγουμενίτσα. Το έργο του Ρογοζίου εκτελείται για 20 χρόνια απορρόφησε σαν «σφουγγάρι» δύο δισεκατομμύρια και ακόμη δεν μπήκε νερό στ' αυλάκι. Ο επιμεθοριακός δρόμος Κτισμάτων - Καστανής - Αγ. Μαρίας - Κ. Λάβδανης - Φιλιατών που είχε ενταχθεί στο INTERREG μπήκε στο χρονοντούλαο της Περιφέρειας ενώ το τμήμα των Φιλιατών έχει ολοκληρωθεί. Ο δρόμος Καλπακίου - Κακαβιάς συμπληρώνει δέκα χρόνια εργασιών και ακόμη δεν έχει «προοπτική» περατώσεως. Το άνοιγμα του Τελωνείου Δρυμνιδών και η βελτίωση του δρόμου έμεινε στον ένα χωροφύλακα που κάνει... «αγαρία» το μισό ωράριο στην παράγκα των Δρυμνιδών. Πολλά άλλα θα μπορούσαν να καταγραφούν απ' αυτά που δεν γίνονται και για τα οποία ο Περιφερειάρχης δεν θα 'χε να πει κάτι. Τελικά πέρασε και χρέωσε ...«επίσκεψη» και δεν αποφάσισε ούτε για ένα εκατομμύριο ...ελπίδα!!

Αδελφοποιήθηκαν οι Δρυμάδες Πωγωνίου και Χειμάρδας • Γλέντι και κοινό τραπέζι στο ετήσιο πανηγύρι

Εθνικές διαστάσεις πήρε το φετινό πανηγύρι στις Δρυμάδες Πωγωνίου του Αη-λιά αφού το ακριτικό χωριό αδελφοποιήθηκε με τις Δρυμάδες Χειμάρδας της Βορείου Ηπείρου, και το γεγονός γιορτάστηκε με ιδιαίτερη λαμπρότητα.

Στο γλέντι και στο κοινό τραπέζι στο προαύλιο της εκκλησίας, συμμετείχαν και άλλοι Βορειοηπειρώτες

ενώ ιδιαίτερο χρώμα έδωσε η συμμετοχή στο πανηγύρι των στρατιωτών του ακριτικού φυλακίου και των αστυνομικών του μεθοριακού σταθμού.

Εντυπωσιακή ήταν η συμμετοχή κατοίκων από τα γειτονικά χωριά αλλά και των ξενιτεμένων Δρυμαδιωτών που ήλθαν με ειδικά ναυλωμένο πούλμαν από την Αθήνα.

ΑΧ Ο... «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ»!

Το Τοπικό Συμβούλιο Βήσσανης διατηρεί ακόμη τις αντιρρήσεις για την «Καποδιστριακή» ενσωμάτωση της Κοινότητας Βήσσανης στο Δήμο Δελβινάκιου. Με το πρακτικό/21-6-1999 ζητάει την επανίδρυση της

Κοινότητας Βήσσανης. Αχ αυτός ο Καποδιστριάς δεν τα κατάφερε να διασκεδάσει τις αντιδράσεις. Εκείνοι που έχουν δύναμη το δηλοποιούν. Η Βήσσανη επιμένει. Να δούμε πόσο θα... αντέξει να το φωνάζει!

ΤΟ ΠΩΓΩΝΙ ΣΤΗΝ Δ' ΠΕΡΙΟΧΗ ΚΙΝΗΤΡΩΝ

Με εγκύκλιο του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας ορίσθηκαν οι Δήμοι και κοινότητες που βρίσκονται στην ζώνη των 20 χιλιομέτρων από τα σύνορα και έχουν πληθυσμό κάτω από 3100 κατοίκους και περιλαμβάνονται σύμφωνα με τον αναπτυξιακό Νόμο στην Δ' Περιοχή Κινητρών του Ν. 2601/98. Μεταξύ αυτών είναι και οι δύο Δήμοι και δύο διευρυμένες κοινότητες του Πωγωνίου. Οι ενδιαφερόμενοι επιχειρηματίες ως ψάξουν να δουν τι είναι αυτά τα κίνητρα που θεσμοθετήθηκαν για την ανάπτυξη.

Ο ΚΟΜΒΟΣ ΔΕΛΒΙΝΑΚΙΟΥ

Πάνω από τρεις μήνες τον ...παιδεύουν τον συγκοινωνιακό κόμβο στο Χάνι Δελβινάκι στην διασταύρωση με την 33η επαρχιακή οδό κι ακόμη δεν φαίνεται ότι τελειώνει. Είναι κι αυτό ένα ακόμη δείγμα καθυστέρησης έργου που βγήκε έτσι... απότομα πάνω στο ατελείωτο μεγάλο έργο του δρόμου Καλπακίου - Κακαβιάς. Υπομονή να 'χουμε! Κάποτε ΘΑ τελειώσει!!

ΛΥΘΗΚΕ ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΝΕΡΟΥ ΣΤΗΝ ΠΩΓΩΝΙΑΝΗ

Μετά από επέμβαση στην υδρομείωση των πηγών Κουβαρά και την αντικατάσταση τμημάτων του αγωγού που τροφοδοτεί το αντλιοστάσιο, το νερό έφτασε άφθονο στην Πωγωνιανή. Διορθώθηκε έτσι η ελαττωματικότητα που παρουσίασε το νέο έργο ύδρευσης, ένα έργο που κόστισε κάπου 50 εκατομμύρια και δεν απέδωσε την ποσότητα της μελέτης.

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΕΣ ΜΕ ΑΠΟΣΗΡΑΜΕΝΑ ΦΥΤΑ
ΦΥΣΗ ΣΤΟ ΓΥΑΛΙ-ΚΟΣΜΗΜΑ
ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΕΣ-ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

SAI CREATIONS

Κατασκευές...

ΚΑΛΛΙΠΡΑΣ ΘΕΟΦΙΛΟΣ
ΕΥΓΕΝΙΑ ΕΥΘΥΜΙΑΔΟΥ (εκ Μερόπης)
Μακρυγιάννη 7 (κάτω από την Ακρόπολη) ΑΘΗΝΑ
Τηλ. 9242020

ΠΝΕΥΜΟΝΟΛΟΓΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Σ. ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΟΥΛΑΡΗ 2 (ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΝΑΝΤΙ ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ)

Λέχεται καθημερινώς 9-1 π.μ. και 6-8 μ.μ.

εκτός από απογεύματα Δευτέρας-Τετάρτης που θα δέχεται με ραντεβού

Τηλ.: 30404, κιν.: 093-823338

Σύμβαση με όλα τα Ταμεία

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΩΝ ΔΡΥΜΑΔΩΝ

ΧΘΕΣ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ

• **Πότε και γιατί μεταφέρθηκε από την 20η Μαΐου στην 20η Ιουλίου**

του Αθ. Δέμου φιλόλογου

Οι νέοι των Δρυμάδων, από 30 ετών και κάτω, δεν γνωρίζουν σχεδόν τίποτε για το πανηγύρι των χωριού πριν από τη δεκαετία του 1960. Γι' αυτό επιβάλλεται να μάθουν μερικά πράγματα, αλλά και οι παλαιότεροι να φρεσκάρουν στη μνήμη τους μερικά πράγματα γύρω από το πατροπαράδοτο πανηγύρι του χωριού μας.

Το πατροπαράδοτο πανηγύρι του χωριού μας γιορτάζονταν στις 20 Μαΐου, την ημέρα που η Εκκλησία τιμά τη μνήμη της ανακομιδής των λειψάνων του Αγίου Νικολάου. Και αυτό γιατί η κεντρική Εκκλησία του χωριού μας είναι φερώνυμη του Αγίου Νικολάου.

Μετά τον εμφύλιο πόλεμο (1946-49) οι κάτοικοι άρχισαν να φεύγουν οικογενειακά. Έτσι στις αρχές της δεκαετίας του 1960 είχαν μείνει τόσο λίγοι κάτοικοι που δεν ήταν δυνατό να γίνει πανηγύρι. Πέρασαν λίγα χρόνια χωρίς να γίνεται καθόλου πανηγύρι. Ερημιά και βουβαμάρα...

Άρχισε τότε να καλλιεργείται η ιδέα μεταφοράς του πανηγυριού στους καλοκαιρινούς μήνες, οπότε ήταν δυνατός ο ερχομός των χωριανών από τα διάφορα μέρη της αποδημίας τους, στο εσωτερικό ή το εξωτερικό. Το 1969 αποφασίστηκε για πρώτη φορά να γίνει το πανηγύρι στις 20 Ιουλίου, εορτή του προφήτη Ηλία, μιά και υπάρχει φερώνυμο εξωκλήσι βορειοανατολικά του χωριού. Έτσι από τότε και μέχρι σήμερα γιορτάζεται την ημερομηνία αυτή το πανηγύρι των Δρυμάδων.

Ευκαιρία είναι, όμως, να θυμηθούμε πως γινόταν το πανηγύρι τα παλιότερα χρόνια στις 20 και 21 Μαΐου και να κάνουμε συγκρίσεις με το σημερινό: Τρεις ημέρες νωρίτερα άρχιζε το καθάρισμα και το σκούπισμα των δρόμων. Δεν ήταν στρωμένοι με τσιμέντο, όπως τώρα. Ήταν γεμάτοιο πέτρες κλπ. Έπρεπε να καθαριστούν καλά, να ασβεστωθούν οι εξώπορτες. Και όλα αυτά γιατί τις δύο ημέρες του πανηγυριού θα φιλοξενούσαμε και τους συγγενείς και φίλους από τα γύρω χωριά.

Την παραμονή σφάζονταν τα αρνιά. Κάθε σπίτι είχε κάποιο αριθμό γιδοπροβάτων, που κυμαίνονταν από δέκα μέχρι τριάντα και περισσότερα. Όλα αυτά σχημάτιζαν τρία μεγάλα κοπάδια, που κάθε πρωί οι τσοπάνηδες τα έβγαζαν στη βοσκή και γέμιζαν από ζωί τις εσχόλες του χωριού. Και το πράγμα γίνεται πιο ενδιαφέ-

ρον αν προσθέσουμε και τρεις αγέλες από αγελάδες και βόδια του χωριού... Χώρια τα αρνοκάσικα και τα μοσχάρια που έμεναν στο σπίτι.

Με το αρνί που θα έσφαζε κάθε οικογένεια θα ετοίμαζε πολλά είδη φαγητών: ψητό, μαγειρίτσα, πατσά, γαρδούμπα κλπ.

Την πρώτη ημέρα όλο το χωριό εκκλησιάζονταν. Πριν τελειώσει η λειτουργία οι οργανοπαίχτες ήταν έτοιμοι στον πλάτανο, στο χοροστάσι και κούρδισαν τα όργανά τους. Στο τέλος της λειτουργίας βγαίνοντας έξω στην αυλή, εύχονταν ο ένας στον άλλο χρόνια πολλά. Σε λίγο οι οργανοπαίχτες έπαιρναν τον πρώτο τους σκοπό που δεν ήταν παρά το καθιερωμένο μοιρολόι. Το μοιρολόι που πηγαίνει από τις τραγικές ιστορικές περιπέτειες και τα βάσανα αυτού του τόπου. Έτσι έχουμε το μοναδικό φαινόμενο, ακόμη και ο γάμος να αρχίζει με μοιρολόι...

Αμέσως μετά στρώνονταν για τα καλά ο χορός. Στο μεταξύ άρχιζαν να καταφθάνουν οι συγγενείς και φίλοι από τα γύρω χωριά καβάλα, οι πιο πολλοί, στα γαϊδουράκια τους ή τα αλογά τους. Οι γυναίκες έτρεχαν να τακτοποιήσουν τα ζώα και να φιλέψουν τους επισκέπτες πριν πάνε και αυτοί στο χοροστάσι. Τα όργανα δεν είχαν τότε megafwva και ηχεία που στα βάζουν σήμερα στη διαπασών και χτυπούν τα νεύρα. Το παίξιμο ήταν ήρεμο και γαλήνιο. Πραγματική ευφροσύνη...

Γύρω στη 1.30 διαλύονταν ο χορός και όλοι έτρεχαν στο πλούσιο τραπέζι του πανηγυριού που τους περίμενε στο σπίτι. Μετά το φαγοπότι έρχονταν το κέφι και αμέσως το τραγούδι και κυρίως το πολυφωνικό πωγωνήσιο τραγούδι που είναι κάτι το μοναδικό.

Το απόγευμα χτυπούσαν οι καμπάνες για να αρχίσει πάλι ο χορός στο χοροστάσι της Εκκλησίας.

Δεν υπήρχε ηλεκτροφωτισμός και δεν ήταν δυνατό να γίνει χορός τη νύχτα. Μερικές φορές με ισχυρές λάμπες, τα λεγόμενα «Λουξ φανάρια», παρατείνονταν για λίγο το βράδυ, αλλά το πολύ μέχρι τις δέκα. Σε κάποια ευρύχωρα σπίτια χόρευαν, αλλά αφιερωμένο στους φιλοξενούμενους. Έπρεπε να χορέψουν πρώτα οι ξένοι. Η δεύτερη ημέρα ήταν αποκλειστικά των χωριανών, γιατί οι φιλοξενούμενοι θα έφευγαν.

Συνεχίζεται

Ο ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΠΕΝΤΑΤΟΝΙΑΣ

Ενδιαφέρουσες ήταν οι απόψεις που εκτέθηκαν στις σελίδες της εφημερίδας μας για την Πεντατονία, το πολυφωνικό και Πωγωνήσιο τραγούδι. Έστω κι αν διαφέρουν οι απόψεις ο πυρήνας του θέματος είναι η μελωδία και η αρμονία της πεντατονίας. Για όσους δεν έχουν τις ειδικές μουσικές γνώσεις στη σκέψη κυριαρχεί το τραγούδι του τόπου μας και όσα έχουν καταγράψει από τη ζωή στα χωριά και τα προσωπικά βιώματα. Όλα όμως αυτά είναι μια στάση στο χρόνο και η ανάμνηση που έχει μείνει από κάποια περίοδο, και από μια μορφή έκφρασης. Η μελέτη και έρευνα όμως για την πεντατονία που τόσο ανέδειξε την περιοχή μας είναι κάτι πέρα από την γνωστή έκφραση και τα γνωστά σε μας τραγούδια.

Όλες οι απόψεις των ερευνητών δικών μας και ξένων συγκλίνουν στο σημείο να θεωρούν την αρμονία της πεντατονίας ως την αρχαιότερη μουσική κλίμακα. Το γεγονός δε ότι αυτή διατηρείται στην Ήπειρο και περισσότερο στο Πωγωνήσιο μουσικό ιδίωμα είναι κάτι που μας συγκινεί και μας ενθουσιάζει. Το γεγονός επίσης πως σε Πωγωνί και Δερόπολη διατηρείται αυτή η αρμονία και το ζωντανό και αυτοί στο χοροστάσι. Τα όργανα δεν είχαν τότε megafwva και ηχεία που στα βάζουν σήμερα στη διαπασών και χτυπούν τα νεύρα. Το παίξιμο ήταν ήρεμο και γαλήνιο. Πραγματική ευφροσύνη...

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

Εφημερίδα «ΙΩΑΝΝΙΝΑ» φ. 346: 2-6-1876

Επιστέλλουσιν εκ Παλαιοπωγωνίου ότι η κοινότης του χωριού Σουπικίου εκ 300 συγγενών οικιών, λίαν καθυστερεί ως προς τα σχολεία, διατηρούς μόνον εν κοινόν άθλον σχολείον, ενώ τα περίε χωριά, καίτοι μικρότερα αυτού, διατηρούσαν ουχί ευκαταφρόνητα σχολεία, αναλόγως του πληθυσμού των. Ότι οι πρόκριτοι του χωριού τούτου αντι να συντελέσωσιν εις την σύστασιν σχολείων και την διανοητικήν ανάπτυξιν των κατοίκων, απ' εναντίας αντιπράττουσιν εις τούτο, χάριν ιδιοτελών σκοπών, προς δε και τεσσάρωντα περίπου χιλιάδες γρόσια καθυστερούσιν, άτίνα προέρχονται εκ της εκπονήσεως εκκλησιαστικών γιανών, προορισμένων όντων εις την σύστασιν τακτικής σχολής:

Εάν ταύτα έχονται αληθείας λυπούμεθα βεβαίως βλέποντες τους προκρίτους του χωριού τούτου, αντι να συντελέσωσιν εις την διανοητικήν ανάπτυξιν της πατρίδος των, αντιπράττοντες εις τούτο και καταχρωμένους των διὰ τα σχολεία προσδωρισμένων ποσών. Πεποιθόμεν ότι και οι πρόκριτοι του χωριού τούτου συνιέντες και μιμούμενοι το παράδειγμα των προκρίτων των περίε χωριών θέλουσι μεταβάλλει σύστημα, διότι όπου του σκότος της αμαθείας εκεί η αθλιότης και η δυστυχία βασίλευει.

που μπορεί ο καθένας μας να την καταγράψει δεν είναι ίδια με εκείνη που θυμούνται άλλοι συμπατριώτες από χθες και προχθές. Όμως η βάση παραμένει η πεντατονία. Κι αυτή δεν «φυλακίστηκε» στα μέρη μας, στα μέρη που πιθανόν γεννήθηκε. Έφυγε και ταξίδεψε και συνεχίζει να ταξιδεύει. Και νέες εκφράσεις, νέες μελωδίες, «χτίστηκαν» πάνω σ' αυτή την αρμονία. Κι αυτό είναι πολύ σημαντικό. Νταβέλη είχαν βγάλει οι χωριανοί και τη Μάτω που είχε άνδρα τον μπακάλη Κώστα Ιλαριδη απ' τις Ρομιάτες, επειδή ήταν γερά και καρδερή γυναίκα.

Έτσι λοιπόν και το 1881 όπως μολογούσαν οι παλιοί, επάτησε τη θήσανη ο Νταβέλης η οποία τότε εφημίζονταν σ' ολόκληρη την Ήπειρο για τον πλούτο, την ομορφιά και τον πολιτισμό. Εμπήκαν οι κλέφτες στο χωριό τ' απόγευμα των αρχηγών εφίπων και μη ευρόντες τους κατοίκους εις προ-υπάντην όπως είχαν ειδοποιηθεί από κολαούζους, εξοργισθέντες προσέβησαν εξ λεηλασίας, πλιατσικολογούντες και καίγοντας σπίτια επί 6 ώρες των κατοίκων κρυμένων και τρομοκρατούμενων χωρίς απ' αυτά την αρμονία της πεντατονίας της αρχαιότερης αυτής μουσικής κλίμακας. Μιας μουσικής που διατηρήθηκε στα μέρη μας γι' αυτό και πολλοί ερευνητές και μελετητές φτάνουν συχνά στα μέρη μας και την καταγράφουν.

Ο ΝΤΑΒΕΛΗΣ

Ο Λεωνίδας και Νταβέλης ήταν ο ξακουστός αρχηγός με συμμορία 200 κλέφτες, όλοι απ' τα χωριά της Σαμαρίνας οΐτινες επί Τουρκοκρατίας ελυμαίνονταν την Ήπειρο και τη Θεσσαλία, κανένα δε απόσπασμα δεν ημπορούσε να τους βάλε χέρι, γι' αυτό είχαν κατατήσει κράτος εν κράτει. Τους κλέφτες τότε ο κόσμος τους θεωρούσε σαν παλληκάρια και τους αποθανάτιζαν με τραγούδια όπως συνεχίζει να ταξιδεύει. Και νέες εκφράσεις, νέες μελωδίες, «χτίστηκαν» πάνω σ' αυτή την αρμονία. Κι αυτό είναι πολύ σημαντικό. Νταβέλη είχαν βγάλει οι χωριανοί και τη Μάτω που είχε άνδρα τον μπακάλη Κώστα Ιλαριδη απ' τις Ρομιάτες, επειδή ήταν γερά και καρδερή γυναίκα.

Έτσι λοιπόν και το 1881 όπως μολογούσαν οι παλιοί, επάτησε τη θήσανη ο Νταβέλης η οποία τότε εφημίζονταν σ' ολόκληρη την Ήπειρο για τον πλούτο, την ομορφιά και τον πολιτισμό. Εμπήκαν οι κλέφτες στο χωριό τ' απόγευμα των αρχηγών εφίπων και μη ευρόντες τους κατοίκους εις προ-υπάντην όπως είχαν ειδοποιηθεί από κολαούζους, εξοργισθέντες προσέβησαν εξ λεηλασίας, πλιατσικολογούντες και καίγοντας σπίτια επί 6 ώρες των κατοίκων κρυμένων και τρομοκρατούμενων χωρίς απ' αυτά την αρμονία της πεντατονίας της αρχαιότερης αυτής μουσικής κλίμακας. Μιας μουσικής που διατηρήθηκε στα μέρη μας γι' αυτό και πολλοί ερευνητές και μελετητές φτάνουν συχνά στα μέρη μας και την καταγράφουν.

με ντόπιους ληστές, όπως ο Ζήντρος και όταν αιχμαλώτισαν το Μίχο Βασιλή το Μέντζο παιδί τότε 15 χρονών. Τότε οι Μεντζαίοι ακούγονταν με πολλά λεφτά, με φούρνους στην Πόλη, με χάνι και μπακάλλικο στο νηζερό. Οι κλέφτες από κολαούζους έμαθαν πότε γυρίζε το παιδί από το χάνι και το 'πιασαν στην Πλάκα τη δική μας κρυμμένοι στα ραδιά, όταν φανερώθηκε το παιδί στο δρόμο βγήκαν και τόπιασαν στέλνοντας είδηση στο χωριό να στείλουν τα λύτρα στο τάδε μέρος για να τ' αφήσουν. Πράγματι οι Μεντζαίοι έστειλαν ένα ποσόν και τ' άφησαν σε κείνο το μέρος, αυτοί όμως από φόβο δεν επήγαν. Επειδή όμως οι μέρες περνούσαν χωρίς αποτέλεσμα, άρχισαν ν' ανησυχούν για το παιδί, ειδοποιώντας τις αρχές, οι οποίες έστειλαν ένα λόχο Στρατό προς καταδίωξη και σύλληψή τους. Ξεκίνησε λοιπόν ο Στρατός από το χωριό μαζί με την Αστυνομία με κατεύθυνση τη Νεμέρτσικα, όπου είχαν πληροφορίες κι εμείς παιδιά 10-12 χρονών τους κοιτάζαμε που έφευγαν. Όπου δεν άργησαν να τους ανακαλύψουν στο βουνό, οι κλέφτες βλέποντας το Στρατό πάνοπλους να τους πλησιάζει το 'βαλαν στα πόδια, μπαίνοντας στην Αλβανία για να σωθούν. Μετά όμως από διαπραγματεύσεις η Κυβέρνηση με την Αλβανία μας τους παρέδωσαν και εκτέλεστηκαν στο Βελισσάριο Ιωαννίνων κατ' ομολογία Νικ. Μπάσιου που υπηρετούσε τη θητεία του. Τον δε Μίχο Βασιλή ο στρατός τον βρήκε ημιθανή στο σπήλαιο τον κατέβασαν με ζω στο χωριό και έπειτα από πολύ καιρό έγινε καλά από την πείνα και τις κακουχίες.

Παντελής Άρμπυρος
Βήσανη

σ ήμα - λογότυπο
προσπέκτους - έντυπο
συσκευασία - αφίσσα
εταιρική ταυτότητα
διαφημίσεις τύπου

Παντελής Γρ. Κωστούλας
ΓΡΑΦΕΙΟΤΑΣ - ΜΑΚΕΤΙΣΤΑΣ
Δοσιθέου Φιλίππου 26
Τηλ. - Fax: (0651) 36 992
ΙΩΑΝΝΙΝΑ

— ΜΙΑ ΑΛΗΘΙΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ —

ΧΕΙΡΟΒΟΜΒΙΔΑ ΣΚΑΕΙ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΝΕΑΡΗΣ ΚΟΠΕΛΛΑΣ

Θυμάμαι τα δύσκολα εκείνα κατοικη-κά χρόνια σαν να 'ταν χθες. Ήμουν μαθητής του Γυμνασίου Πωγωνιανής. Κάθε Σάββατο το απόγευμα πέραμε το δρόμο της επιστροφής για τα χωριά μας παρέα όλα τα παιδιά του Γυμνασίου.

Την Κυριακή το βράδυ ή τη Δευτέρα το πρωί χαράματα ανάλογα με τις καιρικές συνθήκες, φεύγαμε για το Γυμνάσιο με τα σασκίδια στους ώμους, με το ψωμί της εβδομάδος και το φαγητό της Δευτέρας. Μέναμε σ' ένα δωμάτιο 4 παιδιά από το χωριό μας και μαγειρεύαμε με τη σειρά. Τα εστιατόρια του Τόμου και του Δελάρη τα βλέπαμε από μακριά. Περτά δεν είχαμε.

Ένα Σάββατο απόγευμα γυρνώντας από το Γυμνάσιο στο χωριό, είδα με έκπληξη στην αυλή του σπιτιού μας κόσμο μαζεμένο. Κρύος ιδρώτας με περιέλουσε, τρώμαξα και είπα μέσα μου κάτι κακό θα συμβαίνει και ο νους μου πήγε στη Μαναγιάλη «γιαγιά» που τόσο πολύ αγαπούσα. Όταν όμως πλησίασα και τους είδα να συζητούν ήρεμα, συνήλθα, αφού έμαθα τι είχε συμβεί.

Πριν από τον πόλεμο του 1940 είχαμε στο σπίτι μας ένα εξυπνο, φρόνιμο και υπάκουο μουλάρι. Στον πόλεμο όμως του επέταξαν και έμενε κι αυτό για πάντα στα κακοτράχαλα χιονισμένα βουνά της Βορείου Ηπείρου μαζί με τους ήρωες νεκρούς φαντάρους μας. Αφού χάσαμε το μουλάρι μας αγοράσαμε μια γαϊδούρα για τις ανάγκες του σπιτιού. Ήταν όμως γέρικη και δυσκίνητη. Η μάνα ήθελε να την αλλάξει.

Εκείνο το Σάββατο πέρασε από το χωριό μας μια ομάδα από τουρκό-γυφτίους που είχαν και γαϊδούρα μαζί τους. Η μάνα νόμισε πως ήταν ευκαιρία να αλλάξει τη γαϊδούρα μας με μια άλλη καλύτερη από τη δική μας και πιο νέα. Έτσι έγινε η αλλαγή και τους έδωσε και 15 σκόδες αλεύρι. Όταν όμως πήγε να φέρει νερό από το πέρα το πηγάδι η γαϊδούρα δεν περπατούσε όπως η δική μας. Ήταν πιο γέρικη από τη δική μας.

Τότε φώναξαν το Γιώτη Μαρμπούρη τον αγροφύλακα του χωριού μας που ήξερε από αυτά. Εκείνη τη στιγμή που ήταν μαζεμένοι στην αυλή ο Μαρμπούρης κυτούσε τη γαϊδούρα στα δόντια κι έβγαλε το συμπέρασμα: Να πάτε να τους βρείτε και να πάρετε πίσω τη δική σας που είναι πολύ καλύτερη.

Η μάνα στενοκαρρήθηκε. Τώρα μου λέει τι κάναμε; Να πάμε μόνο να τους βρούμε. Την άλλη μέρα Κυριακή πρωί ξεκινήσαμε να πάμε στο Κρουσέρι που μας είπαν ότι πήγαν. Φθάσαμε στο Κρουσέρι, ψάξαμε όλα τα στέκια τους αλλά πουθενά οι γάτοροι άφαντοι. Έτσι πήραμε το δρόμο της επιστροφής.

Έξω από το χωριό του Κρουσεριού, γυναίκες δούλευαν στα χωράφια τους στα καλαμπόκια. Για μια στιγμή, πολύ κοντά μας ακούμε ένα δυνατό κρότο και μια φωνή που ούρλιαζε ωπ μανάμ συ, μανά μου. Εγώ φοβήθηκα. Μάνα να φύγωμε, μάνα να φύγωμε, όσο εγώ έλεγα να φύγωμε η μάνα όλο και πλησίαζε περισσότερο προς το μέρος εκείνο. Τι είχε συμβεί; Μια κοπέλλα είχε βρει μια χειροβομβίδα και όπως την περιεργαζόταν, χωρίς να ξέρε τι είναι, τράβηξε φαίνεται τον κρίκο ή έσκαψε στα χέρια της. Η μάνα ήταν πιο κοντά από τις άλλες γυναίκες που δούλευαν κι από τις πρώτες που βρέθηκε κοντά της. Το χέρι της και το πρόσωπό της ήταν μέσα στα αίματα. Έβγαλε το μανδύλι της από το κεφάλι και προσπαθούσε να καθαρίσει τα αίματα. Τότε έτρεξαν και οι άλλες γυναίκες και η μάνα έφυγε. Ήταν μια κοπέλλα γύρω στα 17-19 χρονών. Με το πέρασμα του χρόνου η κοπέλλα αυτό ξεχάστηκε και δεν είχε να το συζητήσω με κανέναν από τα Κρουσέρι. Μετά 53 περίπου χρόνια τη 1994 στο τέλος του Αυγούστου, μετά από το πανηγύρι του χωριού, βρεθήκαμε στην όμορφη Βήσανη, που τόσο πολύ μου αρέσει και πήγαμε τον κορμό μας με τη σύζυγό μου κάτω από τον πλάτανο κι έγραψα ένα ποίημα για τη Βήσανη...

Στο διπλό τραπέζι καθόταν 2 κύριοι και από τη συζήτηση που κάναμε έμαθα πως πήγαμε από το Κρουσέρι. Για μιας ο νους μου γύρισε 53 τόσα χρόνια πίσω τους διηγήθηκα τη σκληρή εκείνη του τραυματισμού της κοπέλλας.

Ο μεγαλύτερος κύριος είναι και συγγενής της και μένει στο χωριό, ο δε νεώτερος μένει στην Αθήνα και έχει χρυσασχοείο. Μου είπαν τα ονόματά τους αλλά δεν τα συγκράτησα. Ήθελα την άλλη μέρα να 'ρθουν στο χωριό με την κυρία για να γνωριστούμε καλύτερα. Πολύ το ήθελα. Δεν πραγματοποιήθηκε η συνάντηση γιατί είχαμε προγραμματίσει την αναχώρησή μας για τη Θεσσαλονίκη.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΡΑΠΤΗΣ

ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗΣ

Κων/νου Κωστούλα:

«ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΛΕΥΚΩΜΑ ΠΩΓΩΝΙΟΥ» Σειρά 2

Πωγωνήσια Βιβλιοθήκη 8 Ιωάννινα 1998

Είναι το Φωτογραφικό Πανόραμα του Πωγωνίου. Ένα πανόραμα με θέα 100 χρόνων, που νεκρανασταίνει τη ζωή της ακριτικής επαρχίας μας και περνάει μπροστά στα μάτια μας σαν κινηματογραφική ταινία.

Ο Κώστας Κωστούλας, ένας θερμός και ακάματος Πωγωνιολάτρης, κάνει ό,τι μπορεί για να φέρει σε φως τη ζωή του Πωγωνίου όσο το δυνατό σε περισσότερο βάθος χρόνου.

Η ωραία αυτή προσπάθειά του ξεκίνησε το 1996 με την πρώτη σειρά φωτογραφιών, που αναφέρονται σε όλο σχεδόν το Πωγωνί. Η σειρά 2 αναφέρεται, κυρίως, στην Πωγωνιανή, την παλαιά Βοστίνα, η οποία από το 1847 και μέχρι τις πρώτες δεκαετίες του 20ου αιώνα ήταν πρωτεύουσα του Πωγωνίου. Οι φωτογραφίες όμως αυτές δίνουν την εικόνα όλης της περιοχής. Τα κενά τα συμπληρώνουμε με

τη φαντασία μας.

Οι εικόνες αυτές μας κάνουν να αναλογιστούμε πως κατόρθωσαν οι προπάτορές μας να περνούν μέσα από τις συμπληγάδες πέτρες της σκληριάς, να επιβιώσουν, αλλά, και στο μέτρο του δυνατού, να χαίρονται τη ζωή, να ξεχνούν ότι ήταν υπόδουλοι και να ελπίζουν στο Θεό ότι κάποια μέρα θα κάνει ξαστεριά και θα έλθει της νύχτας το ξημέρωμα. Αλλά και τα μετέπειτα γεγονότα είναι αρκετά δραματικά. Εκτός όλων των άλλων, έχουμε σκηνές από το άδειασμα των χωριών μας στη διάρκεια του εμφυλίου πολέμου. Οι φωτογραφίες από τη Μεγάλη Ράχη, για όποιον δεν έζησε τα γεγονότα, δεν λένε και πολλά πράγματα. Για μας όμως που τα ζήσαμε είναι συγκλονιστικές. Αλλά και οι φωτογραφίες με σκηνές από την ειρηνική ζωή των μετέπειτα χρόνων είναι υπέροχες...

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Αγαπητέ συγχωριανέ Φάνη Παπακωνσταντίνου. Με μεγάλη μου χαρά είδα ότι σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα επανεδόσατε το βιβλίο σας «Ανθρώπινο Χρέος, Τρίτη έκδοση ολοκληρωμένη» το οποίο έλαβα και σας ευχαριστώ. Η αγάπη σας για το χωριό μας, και γενικά για το Πωγωνί, διά τα ήθη και έθιμά τους, σας ώθησε να συμπληρώσετε και άλλα ακόμη

στην Τρίτη σας αυτή έκδοση.

Σας συγχαίρω για τα έργα σας αυτά, διότι αφήνεις στα παιδιά μας, και στα εγγόνια μας σαν μια διάδοση της κληρονομιάς του Λαού μας, και ειδικότερα του Πωγωνίου.

Γιάννινα 9-7-'99.

Σε χαιρετώ νοερώς με αγάπη

Παπά-Χρήστος Μάτσιος
Συνταξιούχος

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Θέλουμε να εκφράσουμε τις θερμές ευχαριστίες μας για την συμπαράσταση, συναντίληψη και ενθάρυνση στην εκδοτική μας προσπάθεια στους αναγνώστες και συμπατριώτες μας κ.κ. Νικ. Λιβέρη, Δημ. Τσέρο, Νικ. Παππά, Παν. Δάκα, Χρ. Ζαραβίνα, Κ. Νόβολη, Νότα Καλτσούνη, Αχ. Τζουλάκη, Φώτη Ραπακούση, Αδελφ. Ποντικατών, Παρασκ. Στράτου, Σεβαστή Πάντου, Πέτρο Πάντο, Χρ. Τζόβα, Χρ. Πανταζή, Δημ. Πάνου, Σάββα Καργαδούρη, Βασίλη Καναβό, Τούλα Σελεβού.

ΤΟΥ ΚΟΥΦΟΥ Η ΠΟΡΤΑ
...ΑΡΑΧΝΙΑΣΕ!

Θα το ξαναγράψουμε αν και πειστήκαμε πως «του κουφού η πόρτα» αράχνιασε! Για τις... «επισπεύδουσες» υλοτομίες δασών στα χωριά του Πωγωνίου που το Δασαρχείο βιάζεται να... τελειώσει. Γράφουμε λοιπόν πάλι και ζητούμε από το Δασαρχείο να μας δώσει τον κατάλογο των μελετητών δασολόγων κρατικών και ιδιωτών που συνέταξαν τις μελέτες υλοτόμησης και καρβουνοποίησης των δασών του Πωγωνίου στα τελευταία τρία χρόνια με όλα τα τεχνικά στοιχεία.

Να τους γράψουμε στην εφημερίδα για να μείνουν τα ονόματά τους στην ιστορία του Πωγωνίου! Αν πιστεύουν ότι έκαναν σωστή, αξιόπιστη και αξιόλογη μελέτη να το μάθει κι ο κόσμος. Και που δεν μας στέλνουν τον πίνακα πάλι... ιστορία γράφουν. Ιστορία αλλαζονίας και περιφρόνησης του τοπικού τύπου. Για την εφημερίδα και αυτό είναι είδηση.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΑΛΛΟΥΣ... ΔΗΜΟΥΣ

Ειδήσεις από άλλους «Καποδιστριακούς» Δήμους προς τις αρμόδιες υπηρεσίες. Για τα καρβουνιάρικα, που δεν λειτουργούν σύμφωνα με τον Νόμο. Αλλού ελέγχουν. Εδώ, στην περιοχή μας, αδιαφορούν. Και για τους δασικούς μας και δασολόγους που είναι από τις ίδιες «αρμόδιες» υπηρεσίες!

«Παράνομα και χωρίς κανένα μέτρο προστασίας για το περιβάλλον αλλά και για την ίδια την υγεία των κατοίκων, λειτουργεί σε αγροτική τοποθεσία στα Πετράλωνα (και επί της οδού προς Γραμμένο), λέ-

βητας παραγωγής κάρβουνου, καταγγέλει, με έγγραφο του προς τις αρμόδιες υπηρεσίες ο Δήμος Πασσαρώνος.

Οι ρύποι δημιουργούν ασφυκτικό πρόβλημα σε όλη την περιοχή - υποστηρίζει ο δήμαρχος κ. Θ. Παπαϊωάννου, ο οποίος ζητά:

1. Το άμεσο σταμάτημα της λειτουργίας του λέβητα.
2. Την άμεση απομάκρυνσή του από την περιοχή, η οποία είναι κατοικημένη και γεμάτη βλάστηση.
3. Τη μη έγκριση άδειας λειτουργίας στο συγκεκριμένο καμίνι».

ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

Στη σειρά «Πωγωνήσια Βιβλιοθήκη» αρ. 11 το βιβλίο «Το μικρό χρονικό του Σχολείου Ρομπατών (Μερόπης) Πωγωνίου» του Κων. Χρ. Κωστούλα.

Μια καταγραφή στοιχείων παιδείας από την εποχή του Αγ. Κωσμά μέχρι το κλείσιμο (1970).

ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΚΩΣΤΑΣ

ΚΟΡΝΙΖΕΣ

Δαγκλή 14 - Τηλ. 38.068

Τ.Κ. 45444 ΙΩΑΝΝΙΝΑ

mobili
DOMANIΠαντελής Κουτσαβέλης
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΠΩΛΗΣΕΩΝΣπ. Λάμπρου 55 Τ.Κ. 45333 Ιωάννινα
Τηλ.-Fax 0651-70008

ΠΑΝΟΣ ΧΡ. ΖΩΪΔΗΣ

ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Ειδικός προσθετολόγος

Λασκαρίδου 110 - Καλλιθέα

Τηλ.: 9522221 - 094 774664

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ

Προς την Εφημερίδα
«Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΠΩΓΩΝΙΟΥ»
Ιωάννινα

Κύριε Διευθυντά,

Η Ομοσπονδία, από τις αρχές Ιουνίου, πραγματοποίησε τρία (3) ανταμύματα με τη συμμετοχή των προέδρων των Αδελφοτήτων.

Στο πρώτο αντάμωμα, που έγινε στις 10.6.99, παραβρέθηκαν όσες και προσκαλέστηκαν, 9 Αδελφότητες. Το θέμα ήταν η βιωσιμότητα της Ομοσπονδίας. Οι απόψεις όλων των προέδρων ακούστηκαν με προσοχή. Η Ομοσπονδία πρέπει να ενισχυθεί από όλες τις Αδελφότητες και η απόφαση του Δ.Σ., τον Οκτώβριο να διεξαχθούν εκλογές, έγινε από τους παρευρισκόμενους αποδεκτή.

Στο δεύτερο, 21.6.99, έγιναν προσκλήσεις. Ενημερώθηκαν τα μέλη για τη συζήτηση που έγινε στις 10.6.99 και συμφώνησαν πάλι όλοι στις προτάσεις που αναπτύχθηκαν.

Στις 28.6.99 προσκλήθηκαν όλοι οι πρόεδροι, όλων των Αδελφοτήτων. Όλην η άποψη είναι η Ομοσπονδία να παίζει σημαίνοντα ρόλο σύμφωνα με την νέα τάξη πραγμάτων.

Το νυν Δ.Σ. της Ομοσπονδίας, είναι γνωστό, είναι στρατευμένο. Ένας κύκος, ένας Πρόεδρος, δεν μπορεί να φέρει την άνοιξη. Πρέπει να στελεχωθεί με άτομα που να έχουν το χρόνο και αυτό το μεράκι για το έργο Πωγωνίου.

Το πρόβλημα υπάρχει σε ορισμένες Αδελφότητες του Πάνω Πωγωνίου. Πρέπει να γίνει γνωστό ότι Ομοσπονδία είναι οι Αδελφότητες. Δεν πρέπει όμως να περιορισθεί σε μια περιοχή. Όλες οι περιοχές του Πωγωνίου έχουν ίδια δικαιώματα και υποχρεώσεις. Επομένως, χρέος όλων των χωριών είναι να έχουν την Αδελφότητά τους. Δεν νοείται χωριό με πολιτισμό και παράδοση να μην έχουν Αδελφότητα. Είναι σαν σώμα που δεν έχει κεφάλι. Λυπάμαι που το λέω, ο ρόλος των Αδελφοτήτων έχει περιορισθεί σε μια - δυό εκδηλώσεις το χρόνο, που και σ' αυτές τις εκδηλώσεις το αποτέλεσμα είναι όχι τι πρόσφερε η Αδελφότητα, αλλά πόσα χρήματα συγκέντρωσε. Πρέπει να πάψει η Αδελφότητα να έχει μόνο οικονομικό στόχο. Πρέπει να την απασχολήσουν και άλλα προβλήματα που μόνο με τη συμμετοχή της στα θεσμοθετημένα κορυφαία όργανα θα βρουν διεξόδο. Τα πράγματα άλλαξαν, τα χωριά έγιναν οικισμοί, τα προβλήματα αυξήθηκαν αντί να μειωθούν. Οι Αδελφότητες πρέπει να βρεθούν, μαζί με την Ομοσπονδία αρωγοί των τοπικών συμβουλίων, των Κοινοταρχών και των Δημάρχων. Έτσι μόνο η Πολιτεία θα μας ακούσει. Όταν μας κατέχει αυτό το «μέχρι σήμερα δεν έγινε τίποτα» είναι λάθος μέγα. Πως το Πωγωνί έχει τόσα σήμερα; Υπάρχουν πολλά που δεν έγιναν και χρειάζονται προσπάθειες και πιέσεις μεγάλες για να γίνουν.

Το σλόγκαν είναι δεν υπάρχουν άνθρωποι. Τι να γίνει; Αυτό δεν αλλάζει. Κάποτε από το Πωγωνί έλειπαν οι άνδρες στα ταξίδια, τώρα, λείπουν ολόκληρες οι οικογένειες. Άλλαξαν οι καιροί.

Ας φροντίσουμε όλοι να ξημερώσει κάτι καλύτερο για την περιοχή μας από δω και πέρα. Διανύουμε δύσκολη περίοδο από την αδιαφορία που έχουν επιδειξει όλοι οι αρμόδιοι.

ΤΟ ΠΩΓΩΝΙΟ ΟΜΩΣ ΘΑ ΖΗΣΕΙ ΚΑΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΖΗΣΕΙ.
Η ΣΥΣΤΗΡΙΣΤΗ ΚΑΙ ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΠΩΓΩΝΗΣΙΩΝ
ΣΤΟΥΣ ΜΑΖΙΚΟΥΣ ΦΟΡΕΙΣ, ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΕΣ - ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ, ΘΑ
ΑΠΟΤΕΛΕΣΟΥΝ ΕΓΓΥΗΣΗ ΓΙΑ ΕΝΑ ΑΛΛΟ ΠΩΓΩΝΙ

Σας ευχαριστώ

Με τιμή

Σάσα Τριανταφυλλίδη

Πρόεδρος Ομοσπονδίας Αδελφοτήτων

και Ενώσεων Επ. Πωγωνίου

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΜΙΧ. ΤΖΕΛΛΗ

Με τη συμπλήρωση ενός χρόνου από τον αδόκητο χαμό του ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Μ. ΤΖΕΛΛΗ, η γυναίκα του Αλέκα, τα παιδιά του Μπεκίνα - Χρήστος, Ανδρέας - Ειρήνη και ο εγγονός του Βασίλακης, τέλεσαν Θεία Λειτουργία στον

σύνου κατέθεσε τα εξής ποσά: 200.000 δρχ. για τις εκκλησίες του Ξηροβάλτου «ΠΑΝΑΓΙΑΣ» και Αγίου Νικολάου.

100.000 δρχ. στους γιατρούς χωρίς σύνορα και 100.000 δρχ. στο σύλλογο φίλων παιδιών με καρκίνο «Η ΕΛΠΙΔΑ»

Επίσης, στη μνήμη του, κατέθηκαν για τις ανάγκες των εκκλησιών του χωριού Δρχ. 25.000 από την οικογένεια Σπύρου Χρ. Παππά και Δρχ. 10.000 από την οικογένεια Κώστα Ζ. Φακατσέλη.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΦΑΚΑΤΣΕΛΗΣ

Ο θάνατος του Αντώνη Φακατσέλη τον βρήκε στο εξοχικό του σπίτι στον Κάλαμο Αττικής, τη Δευτέρα 26 Ιουλίου. Η κηδεία του έγινε στο Νεκροταφείο Ζωγράφου παρουσία συγγενών, φίλων, Ξηροβαλτινών και παλαιών συναδέλφων του.

Κανείς δεν μπορούσε να φανταστεί πως ο Αντώνης θα μας έφευγε έτσι, αναπάντεχα και πρόωρα. Παρά τα 75 του χρόνια, ο Αντώνης ήταν αεικίνητος και ακμαίος. Το γέλιο και το χιούμορ του ήταν τα μόνιμα γνωρίσματά του. Φαίνεται ότι η παιδική αθωότητα που τον διέκρινε, τον διατηρούσε νέον και στην ψυχή και στο σώμα.

Ως πρώτος μηχανικός του Εμπορικού Ναυτικού όργωσε θαλάσσιες και πελάγη, γύρισε και γνώρισε όλον τον κόσμο. Η σύντροφός του Γεωργία, που τον στήριξε και τον βοήθησε όλα τα χρόνια, τον περνούσε κάθε τόσο καρτερικά και πιστά, σαν άλλη Πηνελόπη, από τα μεγάλα υπερπόντια ταξίδια του.

Ο Αντώνης Φακατσέλης ανήκε στη γενιά που δοκιμάστηκε από πολέμους, ξενιτεία, προσφυγιά, στο τέλος πάλεψε στη ζωή και την κέρ-

αυτή είναι η μοίρα μας, κοινή και αδησώπητη.

Ας είναι αιωνία η μνήμη σου αγαπημένε και αλησμόνητε Αντώνη.

Κ.Ζ.Φ.

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας Ξηροβάλτου, συμμετέχοντας στη μεγάλη απώλεια του αγαπημένου μας ΑΝΤΩΝΗ ΦΑΚΑΤΣΕΛΗ αποφάσισε:

1. Να εκφράσει τα θερμά συλλυπητήρια στη γυναίκα του, στα παιδιά του και στους συγγενείς του και

2. Να καταθέσει, αντί στεφάνου, το ποσό των δέκα πέντε χιλ. (15.000) δρχ. για τις ανάγκες της «ΠΑΝΑΓΙΑΣ» Ξηροβάλτου ως συμβολική πράξη ευγνωμοσύνης προς τον εκλιπόντα, ο οποίος υπήρξε, επί σειρά ετών, ενεργό μέλος του Συμβουλίου της Αδελφότητας αλλά και καλός φίλος και συμπαράστατης του χωριού μας.

Στη μνήμη του ΑΝΤΩΝΗ ΦΑΚΑΤΣΕΛΗ κατατέθηκαν επίσης, για τον ίδιο ως άνω σκοπό: Δρχ. 25.000 από την οικογένεια του Σπύρου Χρ. Παππά και Δρχ. 15.000 από την οικογένεια του Κώστα Ζ. Φακατσέλη, όχι όμως και το θάνατο, γιατί

ΗΜΕΡΙΔΑ ΣΤΟ ΚΕΡΑΣΟΒΟ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

Ημερίδα διοργανώνει η Επιτροπή Πρωτοβουλίας Αδελφοτήτων νέου Δήμου Δελτινικού.

Μοναδικό θέμα της ημερίδας θα είναι η ανάπτυξη της περιοχής του Πωγωνίου μέσα από το 3ο κοινοτικό πλαίσιο στήριξης, αλλά και μέσα από προγράμματα της Ε.Ε.

Η ημερίδα θα πραγματοποιηθεί στο Κεράσοβο Πωγωνίου το τρίτο δεκαήμερο του Αυγούστου και συγκεκριμένα το Σάββατο 21 Αυγούστου στις 5 μ.μ.

Η ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΩΝ

Ιούλιος και Αύγουστος, οι μήνες των πανηγυριών μας, της παράδοσης και των συνεστιάσεων. Οι κοινότητες πέθαναν τα τοπικά πανηγύρια επιμένουν. Σύλλογοι, εκκλησίες, Αδελφότητες κρατούν την παράδοση και το όνομα του χωριού. Τα πανηγύρια μας είναι η παράδοσή μας, η ρίζα μας, η συνέχεια. Δεν είναι ευκαιριακά «δρώμενα», κι ούτε μπαίνουν σε πρόγραμμα «εκδηλώσεων». Το πανηγύρι δεν είναι εκδήλωση. Είναι προσκήνιο, είναι ανάμνηση, είναι η ρίζα του λαϊκού μας

πολιτισμού, είναι η κοινότητα των ανθρώπων που έδεσε ανθρώπους, συγγενείς, φίλες, ανθρωπιά και επικοινωνία. Είναι το λίκνο που χαρά και δάκρυ συνθέτουν την συνέχεια του τόπου και δημιουργούν τους χυμούς που τροφοδοτούν τα φύλλα της προαιωνίας βελανιδιάς μας. Γι' αυτό αυτοί που πρωτοστατούν, τα φροντίζουν, τα συντηρούν και τα ζωντανεύουν αξίζουν τον έπαινο, τις ευχαριστίες και τα συγχαρητήρια όλων. Τα βαθύτερο νόημα των πανηγυριών μας.

ΔΕΥΤΕΡΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΣΤΟ ΒΑΣΙΛΙΚΟ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΑΣ

Σε δεύτερο πανηγύρι μετατρέπεται η λειτουργία και το τραπέζι που δίνει κάθε χρόνο ο Βασιλικιώτης επιχειρηματίας Κων. Γκούμας, στη μνήμη της Αγίας Μαρίας στην νεότευκτη εκκλησία με την οποία στόλισε το χωριό του. Λαμπρός ο εορτασμός που άρχισε με λειτουργία στην εκκλησία της Αγ. Μαρίας χοροστατούντος του Μητροπολίτη μας κ. Ανδρέα και συνεχίστηκε με συνεστίαση στην πλατεία του χωριού όπου παρακάθησαν οι Βασιλικιώτες και πολλοί προσκεκλημένοι. Ο χορός και το γλέντι άναψαν με τους ήχους του κλαρίνου κάτω από τα πλατάνια. Και του χρόνου.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΝΕΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΑ ΤΜΗΜΑΤΑ ΦΥΛΑΞΗΣ ΤΩΝ ΣΥΝΟΡΩΝ

Το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Άνω Πωγωνίου σε έκτακτη συνεδρίαση στις 4 Αυγούστου εκφράζει την έντονη αντίθεσή του για την ίδρυση τμήματος Συνοριακής

Φύλαξης στην Πωγωνιανή και όχι στο Κεφαλόβρυσο. Εξέδωσε σχετικό ψήφισμα το οποίο δημοσίευσε και στις τοπικές εφημερίδες των Ιωαννίνων.

280 στρέμματα δάσους κήκκαν στη Βήσσανη

Στις 22/7 στις 9 το πρωί σβήστηκε ολοσχερώς η φωτιά που κατάκαψε 280 στρέμματα με πουρνάρια, θάμνους και άλλα δέντρα στη Βήσσανη. Η φωτιά είχε τεθεί υπό έλεγχο το βράδυ της ίδιας μέρας και αφού χρειάστηκε η επέμβαση και δύο πυροσβεστικών ελικοπτέρων.

Στις 29 Αυγούστου το πανηγύρι Ψηλόκαστρου

Το καθιερωμένο πανηγύρι του Ψηλόκαστρου στη μνήμη του Αγ. Αθανασίου θα πραγματοποιηθεί εφέτος την Κυριακή στις 29 Αυγούστου στην θέση «Αγ. Αθανάσιος». Όλα τα έχουν προβλέψει οι οργανωτές, ακόμη και περίπτωση βροχής. Και πλούσιο όπως πάντοτε το τραπέζι και ευγενική η υποδοχή.

Προς Εκτύπωση

ΠΩΓΩΝΗΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ 10

Κων. Χρ. Κωστούλα

«Οι ειδησεογράφοι του γένους»

Μια καταγραφή ενθυμήσεων 150 ετών από τα εκκλησιαστικά θιβλία Γκουβερίου (Φαραγγίου) με μια δημοσιογραφική παρουσίαση, διασταύρωση και σχολιασμό...

ΠΩΓΩΝΗΣΙΑ Τ' ΑΛΩΝΑΡΗ

- ➔ Μεσοκαλόκαιρο, τ' αλωνάρι που έλεγαν οι παλιοί κι αλώνια δεν υπάρχουν ούτε για δείγμα στα παιδιά που γνωρίζουν την γη των πατέρων τους.
- ➔ Και με τόσα... δρώμενα του Πολιτισμού μας δεν οργανώθηκε ούτε μια... αναπαράσταση αλωνίσματος!
- ➔ Τα πανηγύρια μας είναι η παράδοσή μας. Η ίδια η ψυχή μας. Ό,τι έμεινε και μας δένει με τον τόπο. Γιατί τα βάφτισαν πολιτιστικά...δρώμενα;
- ➔ Τα μισά πανηγύρια τον Ιούλιο και τα υπόλοιπα τον Αύγουστο. Άλλα κανονικά, άλλα με... μετάθεση. Και όπου δεν είχαν το αναπλήρωσαν με τραπέζωματα...
- ➔ Οι «Συνοριακοί Φρουροί» έπιασαν δουλειά. Σαν σε φάμπρικα με... ωράριο και χτύπημα... κάρτας.
- ➔ Έπιασαν και τα... καρτέρια και περιμένουν να περάσουν οι Αλβανοί!
- ➔ Εκείνοι όμως γνωρίζουν τα... καρτέρια! Και άνοιξαν καινούργιες... ποριές!
- ➔ Μετά από τρεις μήνες Συνοριακής Φρούρησης δεν μάθαμε πόσους και πόσο πιο πολλούς αλβανούς έπιασαν!
- ➔ Κάποια μωσχάρια ελεύθερης βοσκής σε χωριά μας ψόφησαν. Αυτό λένε...διαδόσεις! Τί ακριβώς συνέβη;
- ➔ Κάτι πρέπει να μας πει ο Δήμαρχος Πάνω Πωγωνίου και Νομοκτηνίατρος. Για να μη βάλλουν πολλοί δικοί μας στο μυαλό τους ιδέες για... «τρελές αγελάδες».
- ➔ Και κάτι ακόμη κτηνοτροφικό! Είναι αλήθεια πως εφέτος ήρθαν λιγότερα κοπάδια για θερινές βοσκές στα βουνά μας;
- ➔ Άλλοι μιλούν για μείωση της κτηνοτροφίας κι άλλοι για τον φόβο των αλβανών και τους ανοιχτούς... λογαριασμούς.
- ➔ Καλά παρκάρισε ο Δήμος Δελβινακίου το λεωφορείο, το γκρείντεο και το μηχανήμα πολλαπλής χρήσης στο προαύλιο του Σχολείου...
- ➔ Κάποιος όμως πρέπει να τους πει πως αφού είναι άχρηστα καλό είναι να τα... «τακάρουν»!
- ➔ Καλά πανηγύρια. Καλά γλέντια. Το Πωγωνί δεν χάνεται κατά καλοκαίρια ζωντανεύει. Για να μη απελπιζόμαστε.

K.X.K.

Η ΠΟΤΟΠΟΙΙΑ - ΚΑΒΑ ΧΑΡΗΛΑΜΠΟΥ ΚΩΣΤΟΥΛΑ

Παλαιολόγου 4-Ιωάννινα, Τηλ. 27.094

Για τις γιορτές, πανηγύρια και κάθε μέρα
ποτά και κρασιά σε πλούσια συλλογή